

‘Door samen
muziek te maken,
kom je in verbinding
met elkaar’

“Nooit meer zonder mijn uke”

Nog elke dag is Liselotte Goed dankbaar voor de komst van de ukelele in haar leven. Hij vervulde haar langgekoesterde wens om ooit een instrument te bespelen, begeleidt haar tijdens het mantra-zingen en maakt haar simpelweg gelukkiger. Nu besmet ze, samen met een vriendin, zo veel mogelijk anderen met het ukelevirus.

Openbaring

“Zo’n jaar of zes geleden vertelde een Vlaamse vriendin me met zoveel liefde over haar ukelele dat ik toch nieuwsgierig werd naar dat kleine gitaartje, dat ik stiekem een beetje oenig vond. Binnen een uur leerde ze me een aantal akkoorden en kon ik mezelf al begeleiden tijdens het zingen. Dit was zo’n openbaring! Waarom wist niet iedereen hoe leuk en vergevingsgezind de uke – zoals ik mijn ukelele noem – is?! Dat er een instrument bestaat waar je geen noten voor hoeft te kunnen lezen en geen uren en uren voor hoeft te studeren? Met uke spelen kun je puur vanuit plezier vertrekken en het klinkt al snel heel aardig.”

Pianoleraar

“In mijn jeugd heb ik jaren pianoles gehad. Ik zie de lange, platgeslagen vingers van mijn pianoleraar nog zo voor me. Het enige waar hij op hamerde was oefenen, oefenen, oefenen, maar de week vloog zo weer voorbij. De avond voor zijn les zat ik dan gestrest alle vingeroefeningen te doen. Toen ik eindelijk Chopin kon spelen – wat steeds mijn doel was geweest – zei mijn leraar cynisch: ‘Chopin zou zich omdraaien in zijn graf als hij je nu hoorde

spelen.’ Daarna was ik helemaal klaar met de piano. Toch bleef de wens om ooit een instrument te bespelen. Met een uke speel je makkelijk samen. Dat is zo bijzonder.”

Ritme

“Door samen muziek te maken, kom je in verbinding met elkaar. Je ontstijgt het denken, gewoon omdat je tijdens het maken van muziek nergens anders meer aan kunt denken. Doordat je op de uke maar een paar akkoorden speelt, die je bovendien steeds herhaalt, kom je in een cadans, een ritme, waardoor het spelen als vanzelf gaat. Ik pak dan ook vaak mijn uke als ik na een drukke dag thuiskom. Tien minuten spelen, denk ik dan. Als ik dan even later op de klok kijk, is er ongemerkt een uur voorbijgevlogen. Afgelopen jaar had ik mijn uke niet meegenomen op vakantie. Het voelde alsof ik een deel van mezelf miste. Ik ga dus nergens meer heen zonder. Zelfs in mijn auto ligt nu een uke in de kofferbak.”

Uke-virus

“Toen ik een paar jaar geleden op een camping onder een boom uke zat te spelen, kwam er spontaan een vrouw bij zitten. Ik gaf haar ook een ukelele en hoewel ze nooit

eerder gespeeld had, speelden we die avond samen bij het kampvuur. Zo raakte ook Barbara Tammes besmet met het ukelevirus, oftewel, ze raakte uked, zoals wij het noemen. Grappig genoeg bleken we niet ver van elkaar te wonen en samen hebben we Uked opgericht. Inmiddels hebben we met Uked al veel workshops gegeven op de meest te gekke plaatsen en aan de meest uiteenlopende mensen, van lasser tot psychiaters. Ook importeren we de mooiste handgemaakte ukeleles en verkopen deze.”

Mantra’s

‘Als yogalerares gebruik ik mijn uke ook tijdens mijn lessen. Vooral om mezelf te begeleiden tijdens het zingen van mantra’s. Ik hoorde mantra-zingen voor het eerst zo’n jaar of zeven geleden op Bali, waar ik in alle vroegte een yogastudio binnenliep. De lerares zong mantra’s en dat kwam zo binnen! Kippenvol ... Toen ik uke leerde spelen, kon ik mezelf ineens begeleiden tijdens het zingen van mantra’s. Dit heeft mijn liefde alleen maar groter gemaakt. Nu leer ik ook andere yogadocenten mantra’s spelen met de uke.’

Meer weten: uked.nl